

'Durven kijken naar het Statuut'

Foto: Edsel Samba

Panelleden Karel Frielink, Gilbert Martina en Ashley Duits.
Martina: "Wij leven met het hart, Nederland met de rekenmachine."

WILLEMSTAD — "Als alles klaar is moeten we goed durven kijken naar het Statuut", aldus demissionair staatssecretaris voor Koninkrijksrelaties Ank Bijleveld-Schouten gisteren ter inleiding van het symposium 'Samen binnen het Koninkrijk: the rules and play of the game'.

door onze verslaggever
Linda van Eekeres

De gastvrouw kon door de aswolk die het vliegverkeer in Europa belemmert, niet zelf aanwezig zijn, maar werd eerder op de dag geïnterviewd door co-host Nelly Rosa.

Op de behandeling van de Rijkswetten in de Tweede Kamer de laatste dagen, kijkt Bijleveld tevreden terug. "We hebben heel pittig gedebatteerd. Alle aspecten zijn aan de orde geweest. Ik zag ook dat het onwennig was. De mores zijn ook anders in de Tweede Kamer, daar moest iedereen eerst aan wennen. Maar als ik kijk naar de inhoud, is het heel goed verlopen."

Volgens Bijleveld heeft het Kamerdebat bijgedragen aan het bewustzijn dat er een Koninkrijk is. "Wat bindt ons? Dat kan niet alleen het Koninkshuis zijn." De serie sym-

posia waarvan dit de derde is (de eerste twee waren in Nederland) is dan ook mede bedoeld om te kijken naar de waarde, interesse en liefde voor elkaar achter de symboliek van Koninkshuis, vlag en volkslied.

Dit werd gisteren in het Renaissance Resort gedaan met gasten van uiteenlopende organisaties en instellingen in de samenleving aan de hand van twee stellingen: 'Zonder het Koninkrijk geen economische vooruitgang' en 'Voor de toekomst is een Koninkrijksminister van Integratie nodig'. De tweede stelling riep meer emoties op.

Aan het begin van het debat konden mensen voor of tegen de stelling stemmen. Hoewel de meningen aan het begin verdeeld waren, vond achteraf vrijwel niemand een Koninkrijksminister voor Integratie nog een goed idee. Bij de andere stelling over vooruitgang

lagen de percentages dicht bij elkaar; 48 en 52 procent, grapte debatleider Orlando Cuares.

Advocaat en docent Karel Frielink, tevens Deken van de Orde van Advocaten, vindt dat Nederland veel te ambtelijk naar ons kijkt. "Het is als een huwelijk, al is het redelijk gedwongen. We vragen ons nooit af, om het plat te zeggen: wanneer gaan we weer eens met elkaar naar bed?"

Gilbert Martina, onder meer Hoofd Operations Officer bij Ennia en lid van de Raad van de Volksgezondheid, verwoordde het zo: "Wij leven met het hart, Nederland met de rekenmachine."

Zonder placenta geen leven

Agnes Cobelens, vroedvrouw en oprichter van de stichting voor armoedebestrijding Sana, sneed vanuit het publiek naar haar mening het basisprobleem aan: armoede. "De top heeft het niet moeilijk, dat geloof ik graag. 40 procent op het eiland verdient echter minder dan 1000 gulden. Zonder placenta geen leven. De placenta staat voor een huis

en eten. Voor een grote groep op Curaçao is dit niet bereikbaar."

Ashley Duits, onder meer voorzitter van de Nationale Gezondheidsraad en van het R.K. Schoolbestuur, heeft in dit kader zijn vraagtekens bij de prioriteitstelling tijdens de staatkundige hervormingen. "Rechtszekerheid is wel als prioriteit gezien, maar dat is maar één poot van de driehoek. Waarom laten we de andere liggen?" Onderwijs ziet hij als long-term investering. Voor de korte termijnen moeten er andere oplossingen worden gezocht.

Jeannette Juliet-Pablo, Hoofd Bureau Vrouwenzaken en voorzitter van Unidat di Barrio, pleitte tijdens het tweede deel als panellid voor een minister van Sociale Verandering. "In dit staatkundig traject zijn we patriottisme vergeten. Ik denk dat dat aanleiding is voor de tweedeling die in onze samenleving is ontstaan."

Fatum-CEO Steven Martina verdedigde de stelling: "Er is gekozen voor een status binnen het koninkrijk. Er valt wat voor te zeggen de banden aan te trekken. De minister kan een programma ontwikkelen dat de banden en het begrip tussen de bevolkingen bevordert."

Advocate Sandra in 't Veld zei dat er juist behoefte is aan een minister van Communicatie. "Er is gebrek aan beleid, laat staan dat het wordt uitgelegd. Als het niet zo wordt uitgelegd dat de bevolking het begrijpt, krijg je mensen die denken: het zal mijn tijd wel duren, of die zich verzetten."

Uit de vragen en reacties uit de zaal bleek dat er al veel discussie bestaat over het begrip integratie. Wel was er algemene ontevredenheid over het feit dat Antillianen veel over Nederland weten, maar mensen in Nederland op school niets leren over de geschiedenis van de eilanden, de cultuur en de staatkundige structuur.

Een jongeman, geboren en getogen in Montaña Abou, door hemzelf omschreven als 'een ghetto', bracht de deelnemers aan het eind weer tot de realiteit: "Je moet integreren: dat is een Nederlandse mentaliteit. In Montaña Abou maken we dit niet zo mee, zulke discussies hebben we niet."

Amigoe 17/4/10